

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 29 lipca 2016 r.

DOLiS – 033 – 323/16/BG /68007/16

Pani

Elżbieta Bojanowska

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej**

ul. Nowogrodzka 1/3/5

00-513 Warszawa

e-mail: Iwona.Rogozinska@mrpips.gov.pl

Szanowno Pani Minister,

w nawiązaniu do pisma z dnia 15 lipca 2016 r., (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 25 lipca 2016 r.) – sygnatura: DPS.IV.5110.2.4.2016.IR – uprzejmie informuję, iż do projektu **rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie standardów noclegowni, schronisk dla osób bezdomnych i ogrzewalni**, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) – zgłasza następujące uwagi.

W załącznikach nr 1-3 do projektu rozporządzenia przewidziano prowadzenie przez noclegownie, schroniska dla osób bezdomnych i ogrzewalnie dokumentacji obejmującej m. in. rejestr klientów lub mieszkańców oraz dziennik raportów. Nie zostało jednak sprecyzowane jakie dane osobowe (zarówno klientów/mieszkańców, jak i osób pełniących dyżury) miałyby być w związku z tym przetwarzane. Podobnie nie zostało określone jakie dane osobowe miałyby być pozyskiwane podczas przeprowadzania wywiadu z osoba bezdomną (*vide* załącznik nr 1) – a w tym kontekście jest to szczególnie istotne, z uwagi na fakt, iż mogłoby dochodzić do przetwarzania danych szczególnie chronionych (wrażliwych), tj. danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych.

Podkreślenia zatem wymaga, że przetwarzanie danych osobowych musi odbywać się zgodnie z prawem, a zatem administrator danych musi spełnić jedną z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych, określonych w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych (zasada legalizmu – art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych). W odniesieniu do danych „zwykłych” przesłanki te wymienia art. 23 ust. 1 ustawy, zaś danych „szczególnie chronionych” (jak np. dane o stanie zdrowia) – art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Jedną z przesłanek, o której stanowią powołane przepisy, jest upoważnienie do przetwarzania danych zawarte w odrębnych przepisach prawa (*vide* art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy), przy czym – jeśli chodzi o dane szczególnie chronione – przepisy te powinny znajdować się w akcie prawnym o randze ustawy i stwarzać pełne gwarancje ochrony tych danych. A zatem, aby przetwarzanie (w tym pozyskiwanie) danych wrażliwych odbywało się zgodnie z prawem, musi istnieć ku temu podstawa prawna w przepisach ustawowych.

Określenie w przepisach zakresu przetwarzanych danych (w formie katalogu zamkniętego) jest ponadto konieczne z uwagi na zasadę adekwatności, która stanowi, że administrator powinien przetwarzać tylko takiego rodzaju dane i tylko o takiej treści, które są niezbędne ze względu na cel zbierania danych. Dane osobowe nie mogą być zbierane na zapas, „na wszelki wypadek”, tj. bez wykazania celowości ich pozyskania i niezbędności dla realizacji zadań administratora danych (art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych).

Uwzględnienie powyższych uwag pozwoli również na uniknięcie rozbieżności co do zakresu danych przetwarzanych przez poszczególne placówki, które mogłyby się ujawnić w praktyce w przypadku braku stosownych wytycznych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Z wyrazami szacunku

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

dr Edyta Bielak-Jomaa